

40 DANA ZA ŽIVOT

20. dan, 16. listopada 2023.

Nakana:

Molimo za razumijevanje razmjera utjecaja pobačaja na čitave generacije.

Sveto pismo:

„Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve ga usliša te njegova žena Rebeka začne. No djeca se u njenoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: 'Ako je tako, zašto ću živjeti!' Ode, dakle, da se posavjetuje s Jahvom. I Jahve joj reče: 'Dva su svijeta u utrobi tvojoj; dva će se naroda iz tvog krila odijeliti. Narod će nad narodom gospodovati, stariji će služiti mlađemu.'“ (Post 25, 21 - 23)

Razmatranje:

Izak, nasljednik Abrahamov, onaj, po kojemu je Gospodin obećao, da će nastati narod velik, brojniji od pijeska na obali, nema potomstva. Obrača se Gospodinu i Gospodin ga uslišava. Sa ženom svojom, Rebekom, dobiva blizance: blizance, koji još od utrobe bivaju u rivalstvu. Iako ih velikim djelom života prati natjecateljski duh, prijevara i nepovjerenje, oni se izmiruju, oni se blagoslivlju i brinu jedan za drugoga. Bog piše ravnim linijama po krivudavostima našega života. Ljepota u Bogu je upravo, da davanjem života, davanje šansi življenja, nastaje nešto veliko, nešto brojno, nešto jako – u Gospodinu jako.

Molitva:

Gospodine, ti si počelo i ispunjenje života. Izak moli za potomstvo i ti ga daruješ u izobilju. I onda, kada se nama ne čini, da život ima dublji smisao, ti nas vodiš i ti nas ispravljaš. Ezav i Jakov se rađaju Rebeki i Izaku, i ti ih blagoslivlješ i u njihovome bratstvu i u razlici. „Gospodin me pozvao od krila materina, od utrobe majke moje spomenuo se imena mojega“ (Izaija 49, 1). Obdari, Gospodine, majke i dječicu u njihovoj utrobi, svojim svetim mirom i blagoslovom, jer „imenom ih zoveš“ i

postavljaš u život. Posvetitelju života, spasi nas, koji se tebi utječemo.

fr. Henricus Damjanović, OCist

PSALAM 132:

Spomeni se, o Gospodine, Davida i sve revnosti njegove: kako se Gospodin zakleo, zavjetovao Snazi Jakovljevoj: »Neću ući u šator doma svog nit' uzaći na ležaj svoje postelje, neću pustit' snu na oči nit' počinka dati vjeđama, dok Gospodinu mjesto ne nađem, boravište Snazi Jakovljevoj.« Eto, čusmo za nj u Efrati, našosmo ga u poljima jaarskim. Uđimo u stan njegov, pred noge mu padnimo! »Ustani, o Gospodine, pođi k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje! Svećenici tvoji nek' se obuku u pravednost, pobožnici tvoji nek' radosno kliču! Poradi Davida, sluge svojega, ne odvрати lica od svog pomazanika!« Gospodin se zakle Davidu zakletvom tvrdom od koje neće odustati: »Potomka tvoje utrobe posadit' ću na prijestolje tvoje. Budu li ti sinovi savez moj čuvali i naredbe kojima ih učim, i sinovi će njini dovijeka sjedit' na tvom prijestolju.« Jer Gospodin odabra Sion, njega zaželje sebi za sjedište. »Ovo mi je počivalište vječno, boravit' ću ovdje jer tako poželjeh. Žitak ću njegov blagosloviti, siromahe nahraniti kruhom. Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će njegovi klikatati radosno. Učinit' ću da ondje za Davida rog izraste, pripravit' ću svjetiljku za svog pomazanika. U sram ću mu obući dušmane, a na njemu će blistat' vijenac moj.«